

paradís

sær oman á sandin hesa
lætuna, og á pallinum var
gott lív í, sum Teitur og Eivør
syrgdu fyri. Ein fyri og annar
eftir komu sangararnir inn
og sungu fyri, meðan fjøldin
treiv í tey kendu orðini. Øll
fingu tey blómuprýði um
hálsin, og eina konfekt eskju
sum takk fyri ómakin.

Abbi mín er gætumaður

At Nephew spælir á G! festivalinum er eftirhondini blivið siðvenja. Og tað er

avgjört ekki uttan orsök, at teir so mangan hava verið millum høvudsnøvnini á G!. Danskararnir í Nephew søgdu fyrri nøkrum áruni síðani við miðlarnar í Føroyum, at teir nýttu tíðina í Føroyum sum terapi, og at teir veruliga elskaðu at vera og spæla í Føroyum. Tað merkist! Teir vóru í topformi leygarkvøldið, og høvdu gjørt nógv burtúrur hetta kvøldið. Eitt nú høvdu teir umskrivað ein av tekstunum til at snúgva seg um føroysk viðurskipti. Sandurin kókaði av álvara hesa lötuna, og Simon Kvamm og hinir í bólkinum spældi fleiri eykaløg, sum fjøldin tók væl ímóti. Og so í rættari G! síðvenju endaði forsangarin konsertina við teimum eyðkendu orðunum "Abbi mín er gøtumaður".

Kringumstöðurnar vóru av tí besta

Hvørt ár tykist það sum, at fólkinu handan G! finna uppá nýggjar hættir at økja um heildarupplivingina hjá gestunum. Í ár má sigast, at okkurt var til allar aldursbólkar í Gøtu hesar dagarnar, og óansæð um það var eitt vilt vikuskiftið ein leitaði eftir, ella ein hugnalig rólig løta við góðum tónleiki, so var það møguligt í Gøtu í ár. Umframt teir vanligu pall-

arnar á spæliplássinum og á sandinum, var ein lítil pallur mitt í bygðini, sum bjóðaði friðarligan, hugnaligan tónleik allar dagarnar. Harafturat var eitt sokallað beduintjal sett upp í bygðini. Hetta var ein hugnaligur krókur, har ein sá út á fjørðin og yvir á pallin á sandinum, men kortini sat avsiðis frá fjøldini. Umframt hetta kann nevntast, at fleiri básar vóru á økinum, sum tryggjaðu, at festivalgestirnir ongantið manglaðu nakað. Eitt nú var heilsugóður matur at fáa, og føroyskir sniðgevar sýndu fram føroyskar vørur, so alt frá smúkkum til bundnar tryggjur vóru í bygðini hesar dagarnar.

Veðrið og karmarnir

Í 2002 varð fyrsti G! festivalurinn hildinn, og hóast festivalurinn hefur eina buldruga fortíð, so hefur hann verið hildinn hvørt ár síðani. Það merkir so eisinni, at gøtufólk hava lagt 12 festivalar aftur-

um seg, og harvið fingið eina rúgvu av royndum í at fyriskipa ein slíkan festival. Umframt høvuðsfyriskiparnar eru eisini nógv ung, kreativ fólk tengd at festivalinum, og hetta sæst aftur í tilboðunum á festivalinum. Tað serstaka huglagið á G! er merkt av, at fólkini handan festivalin brenna fyri til-

takinum, og tey stremba eftir, at hvør smálutur skal vera so gjøgnumfördur sum gjørligt. Sigast má, at festivalurin í ár var ógvuliga væl fyriskipaður, og nógv tilboð vóru til gestirnar, sum gjørdur heildarupplivingina betur. Haraftrat var veðrið av tí allar besta, og fleiri forkunnug tónleikanøvn á

skránni. Samanumtikið má sigast, at eyðnan var við G! gestunum hetta vikuskiftið, og veðrið, tónleikurin og karmarnir í Gøtu syrgdu fyri, at hetta varð ein festivalur, sum seint verður gloymdur.

Barbara@sosialurin.fo

G!G!G!G!G!G!G!G!G!G!G!G!G!G!G!G!